

Sygn. akt II CSK 260/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku J. Z.

przy uczestnictwie T. S., S. S., C. S. i H. O.

o stwierdzenie nabycia spadku ,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 grudnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania T. S.

od postanowienia Sądu Okręgowego w P.

z dnia 25 października 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych wyłącznie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżący wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wskazując na jej oczywistą zasadność. Skarżący zarzucił rażące naruszenie art. 670 § 2 k.p.c. w zw. z art. 1059 pkt 1 k.c. oraz niezastosowanie art. 378 § 1 i 386 § 2 w zw. z art. 379 pkt 2 k.p.c.

W judykaturze utrwalone jest stanowisko, zgodnie z którym oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce jedynie wówczas, gdy bez dokonania głębszej analizy dla przeciętnego prawnika jest oczywiste, że podstawy skargi zasługują na uwzględnienie, a zatem ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i przesądza to o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi (por. postanowienie z dnia 18 lipca 2013 r., III CSK 143/13, niepubl.).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może ograniczyć się do samego wskazania konkretnej przyczyny, czy też przytoczenia dowolnych argumentów, istotnych w odczuciu skarżącego. Wnoszący skargę powinien w formie wyodrębnionego wyводу prawnego przedstawić szczegółową argumentację celem wykazania, że na gruncie danej sprawy ta

konkretna przyczyna uzasadniająca przyjęcie skargi do rozpoznania faktycznie istnieje (por. postanowienie SN z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, OSNC 2006 nr 7-8, poz. 135 oraz postanowienie SN z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarżący wywodu takiego nie przedstawił.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.). Strona skarżąca nie może w skardze kasacyjnej podnieść skutecznie zarzutu nieważności postępowania z powodu niewłaściwego umocowania pełnomocnika strony przeciwnej. Przewidziany w art. 379 pkt 2 k.p.c. wymóg należytego umocowania pełnomocnika procesowego pod rygorem nieważności postępowania ustanowiony został w interesie tej strony, która z pełnomocnika tego korzysta. Tylko też ta strona może powołać się na nieważność postępowania z powodu nieprawidłowego udzielenia pełnomocnictwa, oraz tylko na korzyść tej strony przyczyna nieważności postępowania z powodu nienależytego umocowania jej pełnomocnika podlega rozważeniu z urzędu przez sąd drugiej instancji (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 17 marca 1999 r., III CKN 209/98, nie publ., z dnia 21 grudnia 2000 r., IV CKN 209/00, nie publ., z dnia 7 lutego 2002 r., I CKN 489/00, niepubl., z dnia 7 kwietnia 2004 r., IV CK 661/03, nie publ., z dnia 9 marca 2005 r., III CK 263/04, nie publ., z dnia 6 listopada 2008 r., III CSK 209/08, nie publ.). z dnia 10 lutego 2011 r. IV CSK 263/10, nie publ.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

es

